

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 26 lipca 2017 r.

w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny

Krajowa Rada Sądownictwa, po zapoznaniu się z poselskim projektem ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny, przekazanym przy piśmie Zastępcy Szefa Kancelarii Sejmu z 19 czerwca 2017 r. Nr GMS-WP-173-157/17 opiniuje go negatywnie.

Zdaniem Krajowej Rady Sądownictwa obowiązujące przepisy art. 246 kk i 247 kk w pełni realizują postanowienia ratyfikowanych przez Polskę Konwencji w sprawie zakazu tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania (Dz. U. z 1989 r. Nr 63, poz. 378) oraz Europejskiej konwencji o zapobieganiu torturom oraz niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu (Dz. U. z 1995 r. Nr 46, poz. 238), jak również postanowienia art. 40 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z którym nikt nie może być poddany torturom ani okrutnemu, niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu i karaniu. Przepisy obecnie obowiązującego Kodeksu karnego penalizują czyny godzące w godność, integralność psychiczną i fizyczną osób pozbawionych wolności czy uczestniczących w czynnościach dokonywanych w związku z wymiarem sprawiedliwości oraz ustanawiają w tym zakresie odpowiednio dolegliwe sankcje karne.

Odnosnie projektowanego art. 246 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz.U. z 2016 r. poz. 1137 ze zm., dalej: kk) należy podkreślić, że proponowana zmiana treści tego przepisu, wbrew intencji projektodawcy, może doprowadzić do ograniczenia katalogu czynów podlegających penalizacji. Z wykładni językowej tego przepisu wynika bowiem, że przestępstwo to będzie popełnione jedynie, gdy zastosowane przez funkcjonariusza publicznego groźby, przemoc czy znęcanie psychiczne będzie można zakwalifikować jako „tortury”. Należy zaznaczyć, że pojęcie to nie jest zdefiniowane w Kodeksie karnym, zaś nie każdy akt przemocy wypełni znamię „tortur”, które charakteryzuje się wyższym niż przeciętnie nasileniem okrucieństwa, jak również powoduje bardziej dolegliwe cierpienia psychiczne czy fizyczne.

Krajowa Rada Sądownictwa stwierdza jednocześnie, że częste i nieskoordynowane zmiany przepisów w systemie prawa karnego podważają konstytucyjną zasadę zaufania obywateli do państwa poprzez destabilizację i brak spójności całego systemu prawnego.

Mają na uwadze powyższe, Krajowa Rada Sądownictwa nie dostrzega konieczności nowelizacji wyżej wymienionych przepisów.